

Full diocesà

30 de setembre del 2018

p5 – Nou curs de l'EESA Solsona: Jesús en els quatre evangelis

p8 – Carta pastoral de Mons. Ricardo Blázquez

L'Església avisa del perill de la pobresa energètica

La pobresa energètica és la situació en la qual una llar és incapaç de pagar una quantitat d'energia suficient per a la satisfacció de les seves necessitats domèstiques o quan es veu obligat a destinar una part excessiva dels seus ingressos a pagar la factura energètica del seu habitatge. És la dificultat en la llar per a satisfer les seves necessitats bàsiques d'energia i es tradueix en impactes sobre el benestar de les persones que l'habiten.

Aquesta situació afecta a Espanya un 8-9% de llars, és a dir, més de 6 milions de persones. Per aquesta raó els bisbes espanyols adverteixen, en un missatge recent amb motiu de la celebració de la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, que l'accés al bé de l'energia, al costat del de l'aigua potable, constitueix un dret humà fonamental.

En el nostre país, continua el missatge signat per la Comissió Episcopal de Pastoral Social, l'accés a l'energia és universal. No obstant això, en els últims anys s'ha constatat que un nombre creixent de llars corren el risc de no poder pagar el seu elevat preu i així cauen en la situació de pobresa energètica.

Per a fer front a aquesta qüestió, el missatge episcopal fa una crida, primer a la solidaritat i a la sobrietat, tant en el consum d'energia com d'aigua. Així, sempre seguint el magisteri del papa Francesc, demanen als països desenvolupats que limitin de manera important el consum d'energia no renovable i que aportin recursos als països més necessitats per a donar suport a programes de desenvolupament sostenible.

«Ningú que en nom meu faci miracles no podrà després malparlar de mi»

Diumenge XXVI durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre dels Nombres

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho.» Però Moisès li respongué: «Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

(11,25-29)

Salm responsorial

Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.
(Salm 18)

Lectura de la carta de sant Jaume

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engreixat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

(5,1-6)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis, i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres.» Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra

nosaltres és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa. Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tressin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

(9,38-43.45.47-48)

«Estàs gelós de mi?
Tant de bo que tot
el poble del Senyor
tingués el do de
profecia i que el
Senyor els donés a
tots el seu Esperit!»

Mantenir-nos en el lloc que ens correspon

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli que ens proposa l'Església en aquest diumenge és tret del capítol 9 de Marc; és a dir, a més de la meitat del recorregut que narra tot l'evangeli amb 16 capítols. Des del capítol 3, Jesús camina acompanyat dels seus deixebles. Aquest temps passat junts sembla que comença a tenir efectes en ells. Se senten ja mestres dignes de ser seguits, en peu d'igualtat amb el seu mestre Jesús. Això és el que expressen amb la queixa exposada a Jesús: s'han molestat veient un que actua com Jesús i li deien que no ho fes. La motivació de la seva actuació crida l'atenció. En lloc de dir «perquè no és dels qui us segueixen», ells diuen literalment: «perquè no ens seguia a nosaltres». Això potser dona encaix a les advertències de Jesús que vénen a continuació. Jesús intenta fer-los entendre que tenen altres temes pendents que haurien de cridar més la seva atenció. Per molt que intentem viure de manera evangèlica mai no arribarem a ser mestres dignes de ser seguits. De mestre en tenim només un: Jesucrist.

En la societat moderna hi ha molts homes i dones que treballen per un món més just i humà sense pertànyer a l'Església. Alguns ni són creients, però estan obrint camins al regne de Déu i la seva justícia. Són dels nostres. Hem d'alegrar-nos-en en comptes de mirar-los amb ressentiment. Hem de donar-los suport en lloc de desqualificar-los. És un error viure en l'Església veient a tot arreu hostilitat i maldat, creient ingènuament que només nosaltres som portadors de l'Esperit de Jesús. L'esperit de Jesús desborda tots els canals establerts. Perquè ell és la llum veritable, el qui, venint al món, il·lumina tots els homes.

La imatge

Que tota la humanitat esdevingui una sola família de fills de Déu és l'anunci i la realitat de l'obra de Jesús. Per això la pregària sempre ha d'afavorir el proïsme, crear comunió i no pas enfrontament, reconèixer el pluralisme.

Una bona acció, encara que la faci un que no sigui dels nostres, és una bona acció; un escàndol per no parar esment en els petits, sempre serà un escàndol ben assenyalat.

Mans pregant (1518). Albrecht Dürer

Agenda

Lit. hores: Setmana II

1 dilluns

—Santa Teresa de Jesús Infant
—Sant Remigi
Jb 1,6-22/Salm 16/Lc 9, 46-50

2 dimarts

—Els Sants Àngels de la Guarda
—La Mare de Déu de l'Acadèmia (Lleida)
—Beat Antoni Chevrier
Jb 3,1-3.11-17.20-23/Salm 87/Mt 18,1-5.10

3 dimecres

—Sant Francesc de Borja
—Sant Gerard
Jb 9, 1-12.14-16/Salm 87/Lc 9,57-62

4 dijous

—Sant Francesc d'Assís
—Santa Àurea
Jb 19, 21-27/Salm 26/Lc 10,1-12

5 divendres

—Tèmpores de petició i acció de gràcies
—Sant Froilà
—Santa Gala
—Santa Faustina Kowalska
Dt 8,7-18/1Cr 29,10-12/2Cor 5,17-21/Mt 7,7-11

6 dissabte

—Sant Bru
Jb 42,1-3.5-6.12-17/Salm 118/Lc 10,17-24

7 diumenge XXVII de durant l'any, cicle B

—La Mare de Déu del Roser
Gn 2,18-24/Salm 127/He 2,9-11/
Mc 10,2-16

Inauguració de la sala d'exposicions de la festa dels Dolors de Bellpuig

Parròquia de Sant Nicolau i Congregació dels Dolors de Bellpuig

En plena festa major de Bellpuig, el dia 14 de setembre, després de l'eucaristia en honor de la Santa Creu, es va beneir i inaugurar la sala d'exposicions de la festa dels Dolors de la Mare de Déu; un espai situat a l'antic escorxador de Bellpuig, i que ha estat possible gràcies a la col·laboració de l'ajuntament i la Diputació de Lleida amb la Congregació dels Dolors. L'acte va començar amb la benedicció de la sala a càrrec de Mn. Abel Trulls, rector de la parròquia. Seguidament el president de la diputació, Sr. Joan Reñé, i l'alcalde de Bellpuig, Sr. Salvador Bonjoch, van destapar la placa inaugural. En

els seus discursos van comprometre's a continuar treballant per la cultura de la vila i especialment pel bé de la devoció a la Mare de Déu. La vice-presidenta de la Congregació dels Dolors, Sra. Beneta Santiveri, va agrair a l'ajuntament, a la parròquia i a les persones particulars el servei prestat durant tants anys pel fet d'haver guardat alguns passos o altres elements de la processó en les seves pròpies llars, en espais municipals i en locals parroquials. L'acte es va acabar cantant la «Pregària a la Mare de Déu dels Dolors», amb la col·laboració de l'Orfeó Joventut de Bellpuig.

Reunió dels secretaris generals i ecònoms

El dia 13 de setembre, al Seminari Conciliar de Barcelona va tenir lloc la reunió dels secretaris generals i cancellers amb els ecònoms i delegats diocesans d'Economia de les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Era una petició que els feia la Conferència Episcopal Tarraconense. Van presidir la reunió l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, secretari de la CET, i Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona, responsable de l'àmbit d'Economia de la CET i vocal del Consell d'Economia de la CEE. Actuà de secretari Mn. Norbert Miracle, vice-secretari de la CET. Van tractar qüestions dels seus respectius àmbits, entre ells la «Memòria d'activitats de l'Església a Catalunya», la pròxima Jornada de Germanor de l'11 de novembre, les immatriculacions, l'aplicació que es va fent de la Llei de Transparència i de la Protecció de Dades, algun tema de testaments i l'aplicació de la Llei de Centres de Culte. El bon clima de comunió i de compartició que s'hi va donar aconsella que es mantinguin aquestes reunions. Informa: CET.

Homenatge als màrtirs claretians

Joan Riu

El diumenge dia 16 de setembre a la tarda se celebrà l'homenatge als màrtirs claretians en l'espai del Mas Claret. La diada va començar a les cinc de la tarda davant el cobert de la mina. Allí es féu una conferència històrica i una pregària general en commemoració dels 109 màrtirs claretians morts durant la guerra civil, i entre aquests els vint que van ser executats en aquell indret.

Tot seguit i en processó es féu el petit recorregut que van fer els màrtirs fins al monument aixecat per a l'ocasió, lloc exacte on van patir el martiri, tot cantant l'himne del Pare Claret.

A l'espai del monument s'hi va celebrar l'eucaristia, presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez, concelebrada pel provincial de l'orde claretia, el P. Ricard Casajusà, i per diferents membres claretians, així com també pels preveres de l'arxiprestat i altres de fora.

Unes 150 persones participaren en els actes en recordança dels 109 beatificats l'octubre de l'any passat a la Sagrada Família de Barcelona. Per acabar, s'oferí un petit refrigeri tot fent tertúlia als voltants del cobert i augurant la continuïtat d'aquest aplec.

Nou curs de l'EESA «Jesús en els quatre evangelis»

Del 23 al 25 de novembre tindrà lloc un nou curs de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona, l'anomenat «Jesús en els quatre evangelis», un curs sobre la visió de la persona de Jesús a partir dels quatre evangelistes. El curs va adreçat a totes aquelles persones que han passat pel curs Nova Vida i Emmaús i que tenen desig de continuar un itinerari formatiu.

Es durà a terme al Seminari de Solsona, començant el divendres dia 23, a les 20 h, i acabant el diumenge dia 25, a mitja tarda. La quantitat a aportar per persona és de 97 € / hab. individual, i 92 € / hab. doble. Els interessats a apuntar-s'hi han de contactar amb eesasolsona@bisbatsolsona.cat. Un cop notificada la inscripció cal fer el pagament al número de compte ES89-2100-3343-5322-0004-2786, posant-hi nom i cognoms + Curs Jesús.

Hi ha temps fins al dia 16 de novembre.

La pornografia degenera i destrueix la persona

Francisco Pérez González (*)

Potser davant les ofertes tan diverses i tan universals que es donen en la societat i de manera especial en els mitjans de comunicació, un dels grans problemes que apunten els psicòlegs i psiquiatres és el consum de la pornografia. Està fent veritables estralls tant des del punt de vista psicològic com des del punt de vista humà i espiritual. Els fruits que comporta aquesta dependència són desastrosos i l'abast de violència que engendra són desbordants. Crec que es confon molt sovint aquesta manera de procedir com si fos un alliberament del que abans era una opressió. La societat actual s'enfronta a una infinitat de temptacions que miren d'esclavitzar l'ésser humà a través del pecat. El Catecisme de l'Església Catòlica defineix «la luxúria com un desig o un gaudi desordenats del plaer veneri. El plaer sexual

És un greu moment que requereix posar fre ja que altrament s'arribarà, com ja passa, a perdre la dignitat humana

és moralment desordenat quan és buscat per si mateix, separat de les finalitats de procreació i d'unió» (núm. 2351).

La pornografia danya el cervell

La pornografia danya al cervell. És com una droga que crea addicció i és molt difícil d'erradicar. Es consumeix i sempre se'n vol més i mai no se sadolla. Com més es consumeix, més greu és el dany al cervell. Crea una situació en què la persona s'embarca i s'aficiona de tal manera que el cervell no té capacitat de reaccionar amb llibertat, està lligat com la presa en el parany. D'aquí s'arriba al comportament extrem on es desnaturalitza l'acte sexual i es converteix en un joc normalitzat considerant-lo com una cosa comuna i sense rellevància en aspectes morals. «Atempta greument contra la dignitat dels qui s'hi dediquen (actors, comerciants, públic), ja que cada un ve a ser per a un altre objecte d'un plaer rudimentari i d'un guany il·lícit. És una falta greu. Les autoritats civils han d'impedir la producció i la distribució de material pornogràfic» (Catecisme de l'Església Catòlica, núm. 2354). I això pel bé de la persona; després no ens lamentem.

La pornografia mata l'amor

Estudis recents han trobat que, després que un individu ha estat exposat a la pornografia, es veu a si mateix amb menor capacitat d'amor que aquells individus que no hi han tingut contacte. El veritable amor queda relegat, ja que la passió es converteix en la utilització de l'altra persona com un objecte de plaer i res més. Per això és una mentida que, sota capa de satisfacció i consideració de l'altre, s'utilitza de tal

manera que aquest es cosifica i es despersonalitza. No existeix l'amor, ja que és un plaer ple d'egoisme.

La pornografia condueix a la violència

Mai no produeix efectes positius. És violenta i és una de les fonts de la violència de gènere. En maltractar el cos, maltracta la persona. Dóna idees desviades sobre el sexe i es propaga amb interessos creats. Els mitjans de comunicació —a través dels mòbils o les tauletes— estan propagant el fenomen del *sexting* (enviament de continguts eròtics). És un greu moment que requereix posar-hi fre, perquè altrament s'arribarà, com ja passa, a perdre la dignitat humana. L'autèntic humanisme no té res a veure amb aquest pecat molt greu que s'ha convertit en un divertiment.

Una educació en l'amor

Hi ha institucions que treballen per posar fi a aquest xuclador que no sabem fins on pot arribar. L'educació en l'amor requereix una pedagogia sana i sense embuts posant com a finalitat l'autèntica castedat. Es requereix reprendre les catequesis que el papa Joan Pau II va fer sobre l'amor, la sexualitat humana i l'amor. Com diu el papa Francesc: «La castedat expressa el lliurament exclusiu a l'amor de Déu, que és la roca del meu cor. Tots saben com és d'exigent això i el compromís personal que comporta. Les temptacions en aquest camp requereixen humil confiança en Déu, vigilància i perseverança.» A qui estima Déu res no és impossible, perquè, com diu sant Pau, «tot ho puc en Crist que em conforta» (Fl 4, 13).

(*) Arquebisbe de Pamplona i bisbe de Tudela

Televisió

TVE manté la missa dominical

Diuençes, a 2/4 d'11, a la 2

La 2, la cadena més cultural i alternativa de TVE, emprèn a partir d'aquest curs la seva particular «revolució» de la mà del seu nou director, Samuel Martín Mateos, per continuar essent un «canal inquiet» amb continguts que no es poden veure en altres llocs.

No obstant això, tot i la preocupació creada aquest estiu, hi ha coses que no canviaran, com els programes religiosos, senyal d'identitat i servei públic de la 2, també la retransmissió de la santa missa. «Mai no ha estat sobre la taula treure la missa. Atenem quatre confessions (musulmans, jueus, catòlics i evangèlics), les que el Ministeri de Justícia qualifica de notori arrelament. Mai no ens hem plantejat eliminar la missa, que forma part d'aquesta programació religiosa», ha explicat Mateos. Per tant, des de Catalunya es podrà continuar seguint la missa que celebra cada diumenge Mn. Carles Cahuana.

Carta pastoral de l'Emm. Sr. D. Ricardo Blázquez, cardenal arquebisbe de Valladolid

President de la CEE

Publiquem alguns fragments de la carta pastoral que el cardenal arquebisbe de Valladolid, Ricardo Blázquez, president de la Conferència Episcopal Espanyola, ha publicat dins *Iglesia en Valladolid* sobre el tema de la pederàstia. El nostre bisbe Xavier Novell comparteix plenament el contingut de l'esmentada carta, que podeu llegir sencera a la web del bisbat.

«El día 20 de agosto hizo pública el Papa Francisco una carta dirigida al Pueblo de Dios. No se limitaba a los casos de abuso sexual de menores, niños y adolescentes, por parte de sacerdotes en Chile, Irlanda, Estados Unidos, Australia, que últimamente han ocupado la opinión pública; sus destinatarios éramos los clérigos y laicos de la Iglesia católica. Es una carta sin precedentes, aunque ya hubieran dirigido tanto el Papa Francisco como el Papa Benedicto otras semejantes con destinatarios más concretos. Es una carta impregnada de dolor, tristeza y humillación, donde condena una vez más el abuso sexual cometido con niños, reiterando la fórmula de la "tolerancia cero".

«Hemos leído la carta, participando de los sentimientos del Papa. No cabe en la Iglesia que niños, confiados por los padres a sacerdotes y educadores católicos, hayan sido víctimas, a veces con humillaciones inimaginables de degradación, por parte de quienes se debía esperar un comportamiento respetuoso y evangélico [...].

«Ha habido pecados por parte de sacerdotes que son también delitos; ha habido abusos sexuales, autoridad prepotente y poder abusivo sobre las conciencias; ha habido limitaciones para percibir la gravedad de los hechos y sus dimensiones; ha habido formas equivocadas de proceder de presbíteros y de obispos que unas veces han sido de encubrimiento y otras de pensar que se resolvería la situación cambiando al sacerdote

de lugar o asegurándose el silencio con dinero, sin caer en la cuenta de que así se exponían a posibles chantajes futuros. Es necesario erradicar todos estos males.

«Con la publicación de informes tremendos en relación con la pederastia ejercida por sacerdotes, de informes aparecidos casi simultáneamente en diversos países, de informes que se refieren a hechos acontecidos hace 30, 40 y hasta 60 años, se ha podido tener con esta avalancha la impresión de que la pederastia es exclusiva de sacerdotes, y de que los curas católicos son pederastas. Esta insinuación es falsa e injusta [...].

«Los papas vienen combatiendo la pederastia, en medio de dificultades interiores y exteriores, desde hace tiempo. Es necesario reconocer humildemente los pecados y los desaciertos y pedir perdón a Dios y a las víctimas.[...]. La Iglesia confía en ser purificada también de esta suciedad personal, eclesial y social. La adecuada educación humana y cristiana en la afectividad y sexualidad debe ser cuidada [...].

«El Papa Francisco está cargando con una cruz muy pesada. Anunciar el Evangelio con fidelidad y libertad, denunciar con valentía lo que Dios reprueba, pedir humildemente perdón por los pecados y equivocaciones de los miembros de la Iglesia, clérigos y laicos, exigir actuaciones decididas para que no se repitan estos atropellos, son tareas asumidas decididamente por él. Oremos a Dios por el Papa, como en otro tiempo la Iglesia pidió por Pedro.»

